

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 12 grudnia 2016 r. znak (...)Wojewódzki Zespól do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 19 października 2016 r. znak (...). (...).1. (...).2016 o zaliczeniu T. N. do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Uzasadniając swoje stanowisko organ wskazał, iż adresatka orzeczenia ma ograniczenia w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych, a stan zdrowia odwołującej się powoduje istotnie obniżoną zdolność do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (orzeczenia – k. 56,66 akt Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. stanowiących załącznik do akt sprawy i zwanych dalej aktami organu).

T. N. wniosła odwołanie od tego orzeczenia, domagając się zaliczenia do wyższego stopnia niepełnosprawności. Powołując się na poprzednie orzeczenia o stopniach niepełnosprawności wskazała, że z upływem czasu jej stan zdrowia ulega pogorszeniu, co nie znajduje odzwierciedlenia w wydawanych kolejno orzeczeniach o niepełnosprawności (odwołanie - k. 3).

Wojewódzki Zespól do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości wywodząc, jak w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Nadto stwierdził, iż

nie znalazł podstaw do jego uchylecia lub zmiany (odpowiedź na odwołanie – k.10-10v. akt organu).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. N., urodzona (...), posiadająca wykształcenie podstawowe, obecnie nie pracuje.

Niesporne, nadto ocena zawodowa - k. 63 akt organu.

Odwołująca się cierpi na osteoporozę, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez zespołu bólowego i objawów podrażnienia korzeni nerwowych, koślawość kolana lewego, astmę oskrzelową przewlekłą oraz przewlekły nieżyt nosa.

Rozpoznaje się u niej nadto rozstrzenia oskrzeli z progresją w obrazie TK i guzki płuc.

Od urodzenia posiada wadę wzroku oka lewego, co powodowało w przeszłości praktyczną ślepotę.

W dniu 6 lipca 2017r. przebyła operację usunięcia zaćmy OP i wszczepienia sztucznej soczewki. Po operacji stan wzroku znacząco się poprawił. Obecnie T. N. widzi bardzo dobrze.

Niesporne, a nadto dowód: zaświadczenia o stanie zdrowia – k.5,14-15, 24-25, oceny stanu zdrowia – k.9,19,29,54,64, dokumentacja medyczna – k. 1,13,23, 30, 55-58 akt organu, dokumentacja medyczna – k. 4,29-35,8-9 akt sprawy.

Orzeczeniem z dnia 12 lipca 2011 r. T. N. zaliczona była do znacznego stopnia niepełnosprawności do dnia 31 lipca 2012 r. z symbolem przyczyny niepełnosprawności 07-S (choroby układu oddechowego).

Niesporne, a nadto dowód: orzeczenie o niepełnosprawności – k.12 akt organu.

W okresie od 31 sierpnia 2014r. do 30 września 2016r. T. N. zaliczona była do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności również z powodu schorzeń układu oddechowego.

Niesporne, a nadto dowód: orzeczenia o niepełnosprawności – k.21, 33 akt organu.

Obecny stan zdrowia T. N. jest przyczyną lekkiej niepełnosprawności. Niepełnosprawność wynika z obniżonej zdolności do wykonywania pracy z uwagi na skutki spowodowane przewlekłą astmą oskrzelowa oraz schorzeniami narządu ruchu.

Natomiast schorzenia okulistyczne nie są przyczyną niepełnosprawności ubezpieczonej.

Dowód: opinie biegłych sądowych z zakresu: okulistyki D. P. – k.36-37, ortopedii H. M. i neurologii T. P.– k. 40-41, pulmonologii W. W. –k. 62-65 akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.11.127.721 z późn. zm.) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy). Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t.j. Dz.U. 2015.1110). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych – zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust.1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1pkt 3 (§ 30 ust. 1pkt 2), istotne obniżenie do wykonywania pracy - naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (§ 31 ust. 1 pkt 1), ograniczenia w pełnieniu ról społecznych - trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu (§ 31 ust. 1 pkt 2), zaś możliwość kompensacji ograniczeń - wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

W rozpoznawanej sprawie niespornym było, iż wnosząca odwołanie jest osobą niepełnosprawną. Spornym natomiast pozostawał stopień niepełnosprawności, jakim skutkują jej schorzenia. T. N. kwestionowała bowiem zaliczenie jej

przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności, utrzymując, iż jej stan zdrowia skutkuje stopniem co najmniej umiarkowanym.

Z uwagi na fakt, iż rozpoznanie niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu okulistyki, ortopedii, neurologii oraz pulmonologii.

W ocenie biegłej sądowej z zakresu okulistyki D. P. ze względu na stan układu wzrokowego T. N. nie jest osobą niepełnosprawną. Biegła rozpoznała u ubezpieczonej praktyczną jednooczną od urodzenia oraz prawie całkowitą ślepotę lewego oka do czasu przebytej w dniu 6 lipca 2017r. operacji usunięcia zaćmy OP. W dniu badania ubezpieczonej ostrość wzroku lepszego oka wynosiła tydzień po operacji zaćmy – 0,3 czyli na granicy lekkiego stopnia niepełnosprawności. Jednocześnie biegła stwierdziła, że ostateczną ostrość wzroku OP będzie można poznać dopiero w październiku 2017r., jednakże biorąc pod uwagę stan oka na dzień badania i widzenie sprzed operacji wedle biegłej końcowa pooperacyjna ostrość wzroku przekroczy 0,3 czyli maksymalną wartość do uznania lekkiego stopnia niepełnosprawności wzrokowej. Nadto biegła okulista uznała, że okres 6 miesięcy (od stycznia do lipca 2017r., a więc już po wydaniu zaskarżonego orzeczenia i przed wydaniem wyroku w sprawie) ze znacznym pogorszeniem ostrości wzroku jedynego widzącego oka do 0,06 był okresem umiarkowanej niepełnosprawności. Natomiast niepełnosprawność stopnia umiarkowanego zakończyła się w chwili usunięcia zaćmy OP i wszczęcia sztucznej soczewki do komory tylnej. Obecnie nie jest to podstawą do orzeczenia jakiegokolwiek stopnia niepełnosprawności, gdyż po przebytej operacji ubezpieczona widzi bardzo dobrze.

Z opinii łącznej biegłych sądowych z zakresu ortopedii H. M. i neurologii T. P. wynika, iż T. N. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Stopień ten warunkuje osteoporoza i szpotawość kolana lewego.

Biegła sądowa z zakresu pulmonologii W. W. w zakresie swoich kompetencji stwierdziła, iż stan zdrowia ubezpieczonej w zakresie chorób płuc jest przyczyną lekkiej niepełnosprawności. Astma, na którą ubezpieczona choruje od 30 lat nie jest wyrównana lekami i daje odległe powikłania. Wymaga ona modyfikacji leczenia wziewnego celem lepszego wyrównania objawów choroby, włączenia wziewnych sterydów, co może przyczynić się do unikania terapii sterydami, a przez to zmniejszenia ryzyka kolejnych złamań osteoporotycznych.

Żadna ze stron nie kwestionowała powyższych opinii.

Opinie biegłych sądowych wydane po badaniu podmiotowym i przedmiotowym T. N. oraz analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jej zdrowia są jasne i spójne, a ich wnioski w sposób logiczny i przekonujący obszernie umotywowane.

T. N. ma ograniczenia w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych, natomiast naruszenie sprawności organizmu istotnie obniża zdolność do wykonywania pracy z uwagi na skutki spowodowane schorzeniem narządu ruchu oraz przewlekłą astmą oskrzelową.

Analiza zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego dała podstawy do przyjęcia, iż u T. N. występuje naruszona sprawność organizmu powodująca w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Natomiast Sąd nie stwierdził u T. N. naruszonej sprawności organizmu powodującej niezdolność do pracy albo zdolności do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. Ponadto odwołująca się nie wymaga czasowej ani częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych, tj. w czynnościach samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego, ułatwiania kontaktów ze środowiskiem ani współdziałania w procesie leczenia i rehabilitacji.

Mając na uwadze wszystko powyższe, jak i wskazywaną wcześniej spójność i logiczność opinii należało uznać te opinie za rzetelne i wiarygodne, a w konsekwencji podzielić zawarte w nich wnioski nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do uznania, że ocena stopnia niepełnosprawności odwołującej się przez Zespoły orzekające w sprawie była prawidłowa.

Zważywszy na definicję lekkiego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, stopień dysfunkcji badanej świadczy o zasadności zaliczenia jej do pierwszego z tych stopni.

Wcześniejsze orzeczenia zaliczające odwołującą się do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie mogą automatycznie przesądzać o tożsamym, co wówczas przyjętym, stopniu niepełnosprawności T. N.. Trudno odnosić się do orzeczeń w tym przedmiocie, jako że ich uzasadnienie nie jest zindywidualizowane i nie zawiera wyjaśnienia przyczyn zaliczenia badanej do tego właśnie stopnia niepełnosprawności. Odnosi się także do innego okresu czasu.

Ponadto należy podkreślić, iż postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych (czyli także postępowanie o ustalenie stopnia niepełnosprawności) jest postępowaniem kontrolnym. Sąd w takim postępowaniu ocenia prawidłowość decyzji (orzeczenia) organu rentowego (zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności), co rodzi konieczność, co do zasady, odnoszenia się do stanu rzeczy z daty jej (jego) wydania. Dla rozpoznania sprawy nie miał zatem znaczenia fakt, iż biegła okulista wskazała, że w sześciomiesięcznym okresie występującym już po dacie wydania zaskarżonego orzeczenia ubezpieczona, z uwagi na operację zaćmy, kwalifikowała się do orzeczenia stopnia umiarkowanego niepełnosprawności, który to okres upłynął zresztą do dnia wydania wyroku w sprawie. Sytuacja majątkowa i życiowa ubezpieczonej powoływana przez nią w odwołaniu również nie mogła mieć wpływu na rozstrzygnięcie Sądu, nie odnosząc się do przesłanek wynikających z przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3. (...),

4. (...)

(...)